

FESTA MAJOR MANRESA

Homilia pronunciada a la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa, el dia 26 d'agost del 2012

Capítol de la Basílica de Santa Maria de la Seu
Sr. Alcalde i Regidors de d'excel·lentíssim Ajuntament de Manresa
Confraria dels Cossos Sants
Pabordes – Pubill i Pubilla
Benvolguts tots, fills estimats de Déu

El fet que avui ens congrega en aquesta Seu de Manresa és la celebració de la Festa Major de la nostra ciutat. Una festa que commemora el trasllat dels Sants Cossos dels Màrtirs, il·lustres i invictes Patrons de la ciutat: sant Maurici, santa Agnès i sant Fructuós. La ciutat de Manresa ha guardat durant segles i amb orgull les relíquies d'aquests tres gloriosos màrtirs. L'origen d'aquesta presència dels Cossos Sants i del perllongament de la seva veneració al llarg dels segles és l'estima que tingueren els manresans pels màrtirs de la fe cristiana i per les seves relíquies.

Sant Maurici, soldat i cabdill d'una legió de soldats romans, va donar el suprem testimoni de donar la vida per no voler fer els cultes pagans ordenats per l'emperador. Fou martiritzat el 22 de setembre de l'any 286 a la regió dels Alps francesos. Sant Fructuós, bisbe de Tarragona, l'any 259, fou cremat viu a l'amfiteatre d'aquesta ciutat mediterrània, juntament amb dos dels seus diaques, Auguri i Eulogi, perquè no va voler unir-se a les festes que es feien en honor dels ídols pagans; ans al contrari, ell predicava i aconsellava a tots els cristians que es retinguessin a les seves cases ocupats en oracions i dejunis. I la nostra santa Agnès fou condemnada a mort i de fet, va morir a l'edat de tretze anys en el segle IV per ser del tot de Jesús.

Sant Maurici, santa Agnès i sant Fructuós són, de manera especial per a nosaltres, que els tenim com a patrons i protectors de la nostra ciutat, testimonis de fidelitat a Crist. I aquest seu testimoni ens fa present el de tants i tants homes i dones, joves i infants que al llarg dels segles han preferit donar la vida per Crist abans que no viure sense Crist. L'Església, després de santa Maria, Mare de Déu, i dels Apòstols, honora entre els sants, els primers, els màrtirs. Benaurada Manresa que tens com a patrons a sant Maurici, santa Agnès i sant Fructuós! La sang dels màrtirs és llavor de cristians: que el testimoni dels nostres màrtirs sigui llavor de vida de fe cristiana autèntica entre nosaltres, els fills de Manresa del segle XXI. És aquest el do més gran que Déu ens pot fer i el bé més gran que podem fer a la nostra ciutat.

Les lectures de la Paraula de Déu que ens han estat proclamades en l'ofici de la Festa Major ens han parlat de fidelitat i d'adoració, de crida i d'elecció; d'opció i de gràcia. Josuè, el cabdill del poble d'Israel després de Moisès en l'entrada a la Terra promesa, convida aquell poble a fer l'opció per l'adoració del Déu que els ha alliberat del poder del faraó, els ha conduït pel desert i els dona en herència aquell país. Ells diuen amb claredat: Estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu. I de manera semblant hem escoltat a l'evangeli com Jesús pregunta als seus deixebles, després que *molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven amb ell: Vosaltres també em voleu deixar? Simó Pere, fent-se portaveu dels dotze apòstols, li diu: Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu.* I sant Pau en el fragment de la carta als Efesis que hem escoltat ens exhorta a viure entre nosaltres, i de manera especial en la realitat de la vida matrimonial, en la veritat de l'amor, i no un amor amb

la categoria de la mera donació sentimental, sinó la veritat de l'amor que té en la donació de Crist per l'Església la seva expressió més radical i la font de tot autèntic i veritable amor. L'amor demana donació, fidelitat, saber morir a un mateix. Tot cristià s'ha d'emmirallar en l'amor de Crist per la seva Església per a poder entendre qui és ell i què és l'Església, l'esposa que neix i viu de l'amor fidel del seu espòs, Crist.

El cristià no és bàsicament el qui fa l'opció per Crist. El cristià és fonamentalment i principalment aquell que ha estat escollit per Déu en Crist. Recordem les paraules de Jesús a l'evangeli: *Ningú no pot venir a m si el Pare no li concedeix aquest do*. La salvació oferta per Déu i a la qual s'accedeix travessant el llinar de la porta de la fe té el caràcter de la gratuïtat. La salvació té la seva font en l'amor misericordiós de Déu. La salvació consisteix a ser estimats per Déu. La fe significa deixar-se als braços de l'amor infinit de Déu, *que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat* (1Tm 2,4).

El testimoni dels nostres sants màrtirs i de tots els de la història de l'Església és el d'unes persones com nosaltres que s'han deixat estimar d'aquesta manera per Déu. I el reconeixement de Déu i del seu amor els porta a la fidelitat i l'amor a Déu per damunt de totes les coses, damunt, àdhuc, de la pròpia vida i de tot el que això significa. El papa Benet XVI, en el seu llibre *Jesús de Natzaret*, quan parla de les benaurances cita unes paraules d'un jesuïta alemany que fou assassinat en el període de la segona guerra mundial pels seguidors d'una ideologia contrària a Déu i a l'home, el nazisme. Unes paraules aquestes, que donen a entendre quina és la realitat del martiri i que poden ser il·luminadores per a nosaltres. Aquest jesuïta de nom Alfred Delp expressava: « El pa és important, la llibertat és més important encara; però el que és més important de tot és la fidelitat constant i l'adoració mai no traïda.»

Sant Maurici, santa Agnès i sant Fructuós haurien pogut optar per la vida sense cap altre horitzó que el pa i anar fent. O haurien pogut optar per la llibertat, en què haurien pogut continuar vivint i fent el bé. Però ells, com tots els màrtirs de l'Església al llarg dels segles, van optar fidelment, amb l'ajut indispensable de la gràcia de Déu, per la fidelitat a Crist i no traïr l'adoració del qui és l'únic Déu i l'únic Senyor, senyor de senyors i rei de reis. I aquesta seva opció lliure els porta al martiri, i aquest martiri és camí de glòria i de llibertat per als homes i per als pobles. La sang dels màrtirs és fruit de vida, de vida plena, de vida eterna. Els màrtirs són testimonis d'esperança. Un món millor és possible si es viu la fidelitat constant i l'adoració mai no traïda. Un món que és bàsicament i fonamentalment do de Déu. Crist és l'esperança que mai no mor. En ell es fan realitat l'home nou i el món nou. El qui creu en ell té vida eterna, vida plena, vida autèntica.

Els cristians som els qui, enmig de la nostra societat, on massa vegades som convidats, per les seduccions del món i de la carn, a viure sense la fe, a no prendre'ns seriosament la fe en Crist, hem de donar la resposta de la fidelitat a Crist i de l'adoració a Crist, com a Déu i Senyor nostre. El veritable cristià és el que posa per damunt del pa i de la llibertat la fidelitat a l'amor de Déu i l'adoració a Déu. I ho fa des de la certesa que aquesta fidelitat i aquesta adoració són el camí de la vida i de la llibertat plena.

I això no és fugir de la realitat, sinó entrar-hi del tot i viure amb profunditat el moment present. Hem dit moltes vegades que la crisi que estem sofrint no és solament econòmica; és sobretot crisi de valors i, en el fons, crisi de fe. El reconeixement de Déu com el qui és el Senyor, l'únic i definitiu Senyor, és el camí de la llibertat i del descobriment de l'altre com a germà. El primer manament de la Llei de Déu - estimaràs Déu sobre totes les coses - és el fonament de tots els altres manaments que fan referència a la relació amb Déu mateix, amb els altres i amb un mateix. L'adoració

de Déu és l'actitud de reconeixement de Déu, el qui és realment transcendent i, al mateix temps, el qui s'ha fet proper pel seu amor misericordiós envers tots els homes, aquell que en Jesús sabem que és el nostre Pare. L'adoració a Déu porta a la confiança filial en ell i, al mateix temps, al sant temor de Déu, al temor de no ofendre el qui ens estima i ens demanarà comptes de la nostra vida i les nostres obres. L'adoració a Déu ens reclama no tenir ningú ni res per damunt del Déu vertader. Tota realitat que fos posada per damunt de Déu ens esclavitzaria i ens prendria la llibertat. El camí de la llibertat veritable és el de l'adoració de Déu.

Germans estimats, els sants màrtirs ens diuen avui amb claredat que la fidelitat a Déu ens porta a l'amor actiu envers els nostres germans. Una persona, sigui qui sigui, no pot ser mai per a mi un objecte del qual em puc aprofitar o que puc explotar, a qui puc enganyar o manipular... L'altre és sempre un meu germà. El valor de la persona humana i de la seva dignitat tenen un valor sagrat per al cristià. Els sants màrtirs ens diuen que l'amor a Déu sobre totes les coses i l'amor als germans són inseparables. Els sants màrtirs ens conviden a viure les relacions entre nosaltres basades en la gratuïtat i la donació, en la comunió i en la solidaritat, en l'amor i la llibertat.

Sant Maurici, santa Agnès i sant Fructuós, pregueu per nosaltres, els fills i filles de la ciutat de Manresa, que us tenim com a patrons i intercessors davant la Santíssima Trinitat, el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, a qui sigui donada tot honor i tota glòria, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.